

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาในผู้ใหญ่
วัยทำงานที่มีบทบาททางเพศแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ใหญ่วัยทำงานที่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี
จำนวน 400 คน เป็นเพศชาย 200 คน เพศหญิง 200 คน ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานบริษัท
เอกชน พนักงานธนาคาร โดยที่ไม่คำนึงถึงสถานภาพการสมรส

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. มาตรฐานวัดบทบาททางเพศ ผู้วิจัยได้นำมาตรฐานวัดบทบาททางเพศที่
ฉันทจิต จริยจรรยาโรจน์ (2541) ได้พัฒนามาจากมาตรฐานวัดบทบาททางเพศของ Bem (1978) คือ
Bem Sex - Role Inventory (BSRI) มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้
2. มาตรฐานวัดพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหา ผู้วิจัยได้นำมาตรฐานวัดพฤติกรรม
การเผชิญกับปัญหาของ Folkman & Lazarus (1988) คือ Ways of Coping Questionnaire
(WCQ) มาพัฒนาเป็นภาษาไทย แล้วตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยการให้ผู้ทรงคุณวุฒิ
3 ท่าน ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตรวจสอบความถูกต้องใน

การแปลสำนวนภาษาที่เหมาะสมสำหรับจะนำไปใช้ โดยมีเกณฑ์ความคิดเห็นตรงกัน 2 ใน 3 ท่าน จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้

3. ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัดบทบาททางเพศ และมาตรวัดพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาด้วยการหาค่าความเที่ยงของมาตรวัด แบบหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α) ของ Cronbach

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงในหน่วยงานแต่ละแห่งตอบแบบสอบถามโดยที่ผู้วิจัยได้มอบไว้ให้ประมาณ 1 สัปดาห์จึงเก็บแบบสอบถามคืนมา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่ามัธยฐาน (Median) ของคะแนนบทบาททางเพศ เพื่อกำหนดเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 ลักษณะ ได้แก่

- 1.1. ผู้ที่มีคะแนนความเป็นชายและความเป็นหญิงสูงกว่าค่ามัธยฐานทั้งคู่ (Androgyny)
- 1.2. ผู้ที่มีคะแนนความเป็นชายสูงกว่าค่ามัธยฐานและคะแนนความเป็นหญิงต่ำกว่าค่ามัธยฐาน (Masculine)
- 1.3. ผู้ที่มีคะแนนความเป็นชายต่ำกว่าค่ามัธยฐานและคะแนนความเป็นหญิงสูงกว่าค่ามัธยฐาน (Feminine)
- 1.4. ผู้ที่มีคะแนนความเป็นชายและความเป็นหญิงต่ำกว่าค่ามัธยฐานทั้งคู่ (Undifferentiated)

2. นำคะแนนดิบของมาตรวัดการเผชิญกับปัญหามาแปลผลแล้วจำแนกพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหา

3. เปรียบเทียบพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาในผู้ที่มีบทบาททางเพศทั้ง 4 ลักษณะ โดยหาความแตกต่างของสัดส่วนด้วยไคสแควร์ (Chi – Square test of Homogeneity of Proportion)

4. เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการวิเคราะห์หาความแตกต่างของค่าความถี่ของพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาเป็นรายคู่ด้วยการทดสอบไคสแควร์

ผลการวิจัย

1. ผู้ที่มีบทบาททางเพศแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. ผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว จะมีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหามากกว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. ผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและเป็นชายสูงทั้งคู่ มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการถอยห่างต่ำกว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงสูงลักษณะเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
4. ผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่ และผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยง - หลีกเลียงปัญหา สูงกว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
5. ผู้ที่มีบทบาทแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการควบคุมตนเอง การแสวงหาการเกื้อหนุนทางสังคม การรับผิดชอบต่อปัญหา การวางแผนแก้ปัญหา และการประเมินค่าใหม่ทางบวก ไม่แตกต่างกัน
6. ผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่ แบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว และแบบมีความเป็นหญิงสูงลักษณะเดียว มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหา ต่ำกว่าพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยง - หลีกเลียงปัญหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
7. ผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหา ไม่แตกต่างจากพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยง - หลีกเลียงปัญหา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากกกว่านี้ และอยู่ในขอบเขตที่กว้างกว่านี้ โดยมีการกระจายของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งอาจจะได้ผลการวิจัยที่หลากหลายกว่านี้
2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรอื่น ๆ เช่น ลักษณะบุคลิกภาพของกลุ่มตัวอย่างว่ามีความสัมพันธ์กับการเผชิญกับปัญหาอย่างไร